

“మధురమైన పిల్లలారా - తండ్రిసమానము లవీ(అత్మంత ప్రియం)గా తయారయ్యిందుకు

స్వయాన్ని ఆత్మ బిందువుగా భావించి బిందుమైన తండ్రిని స్వృతి చేయండి.”

ప్రశ్న:- స్వృతిలో ఉండేదుకు గుప్తమైన, తీవ్రమైన పరిశ్రమను ప్రతి పుత్రుడూ చేయాలి, ఎందుకు?

జవాబు :- ఎందుకంటే స్వృతి చేయకుంటే ఆత్మ పాపాత్మ నుండి పుణ్యత్తుగా అవ్యాలేదు. గుప్త స్వృతిలో ఉండి దేహి-అభిమానులుగా అయినప్పుడే వికర్షలు వినాశమౌతాయి. ధర్మరాజు శిక్షల నుండి తప్పించుకునే సాధనం కూడా బాబూ స్వృతియే. స్వృతిలోనే మాయా తుఫాన్ను విఘ్నిలను కలిగినాయి. అందువలన స్వృతి చేసేందుకు గుప్త శ్రమ చేయండి. అప్పుడే లక్ష్మీనారాయణుల వలె లవీగా తయారవ్వగలరు.

వాటి :- జీం సము: శిఖాయః:

జింశాంతి. ఈ మహిమ అందల తండ్రిభి. భగవంతుడు అనగా తండ్రిని స్వృతి చేస్తారు. వాలని తల్లి-తండ్రి(మాత-పితా) అని అంటారు తదా. గాడ్ ఫిందర్ అని కూడా అంటారు. మనుష్యులేవ్వలనీ గాడ్ ఫిందర్ అని అనరు. లాకిక తండ్రిని కూడా బాబూ లేక తండ్రి అని అంటారు. లాకిక తండ్రి అని ఎవలని అంటారో వారు కూడా పారలాకిక తండ్రినే స్వృతి చేస్తారు. వాస్తవానికి స్వృతి చేసేది ఆత్మ, లాకిక తండ్రిని స్వృతి చేసేది కూడా ఆత్మయే. కాని ఆత్మలకు తమ రూపము, కర్తవ్యల గులంచి తెలియదు. ఆత్మ స్వయం గులంచే తెలుసుకోకుంటో గాడ్ ఫిందర్ను ఎలా తెలుసుకుంటుంది! తమ-తమ లాకిక తండ్రి గులంచి అయితే అందలకి తెలుసు. అతని నుండి వారసుత్వము లభిస్తుంది, లేకుంటో ఎందుకు స్వృతి చేస్తారు! పారలాకిక తండ్రి ద్వారా కూడా వారసుత్వము తప్పకుండా లభిస్తూ ఉంటుంది. “ఓ గాడ్ ఫిందర్” అని అంటారు. వాల నుండి దయ, త్థము తోరుతుంటారు ఎందుకనగా పాపాలు చేస్తూ ఉంటారు. ఇది కూడా త్రామాలో నిర్ణయించబడి ఉంది. కాని ఆత్మను గులంచి, పరమాత్మను గులంచి తెలుసుకోవడం చాలా కప్పమైన(డెఫికల్) విషయము. సులభములో సులభమే కాక కప్పములో కప్పమైనది. భలే సైన్స్(విజ్ఞానము) ఎంతగా నేర్చుకొని చంద్రుని వరకు వెళ్గలిగినా ఈ(మహారో) జ్ఞానము ముందు అటి తుచ్ఛమైనది. స్వయాన్ని మరియు తండ్రిని తెలుసుకోవడం చాలా కప్పము. జి.కె.లు అని పిలవబడుతున్న పిల్లలు కూడా మొదట స్వయాన్ని ఆత్మ అని నిశ్చయం చేసుకోవాలి. నేను ఆత్మ బిందువును, మా తండ్రి కూడా జిందువే - ఈ విషయాలు మల్లివితారు. ఇది కప్పమైన సబైట్. స్వయాన్ని ఆత్మ అని మల్లివితే తండ్రిని స్వృతి చేయడం కూడా మల్లివితారు. దేహి-అభిమానులుగా అయ్యే అభ్యాసము లేదు. ఆత్మ ఒక బిందువు. అందులోనే 84 జన్మల పాత్ర నిండి ఉంది. ఆత్మనైన నేను ఐస్క్-ఐస్క్ శలీరాలను తీసుకొని పాత్ర చేస్తున్నాననే విషయాన్ని మాటిమాటికి మల్లివితారు. ముఖ్యముగా ఈ విషయాన్నే అర్థము చేసుకోవాలి. ఆత్మ - పరమాత్మలను గుఱ్చి అర్థం చేసుకోవడం తప్ప మిగిలిన జ్ఞానమంతా అందల బుట్టలో సహజంగా వస్తుంది. మనము 84 జన్మలు తీసుకుంటాము, సుఅర్థవంశీయులుగా, చంద్రవంశీయులుగా.... అవుతాము. ఈ చక్కన్నెతే చాలా సులభమైనది. అంతా అర్థము చేసుకుంటారు. కాని స్వయాన్ని ఆత్మగా నిశ్చయం చేసుకొని తండ్రిని స్వృతి చేయటాలో ఉన్నంత లాభం కేవలం చక్కన్ని గుర్తు చేసుకొనుటలో లేదు. నేను ఆత్మను,

బక నిర్వత్తాన్ని తండ్రి కూడా సూక్ష్మమైన నిర్వత్తమే. వారే సద్గతిదాత, వాలని ప్యుతి చేయడం వలన వికర్షలు(పాప కర్షలు) వినాశనమైపోతాయి. ఈ పద్ధతితో ఎవ్వరూ సిరంతరం ప్యుతి చేయడం లేదు. ఆత్మజిమానులుగా అవ్వరు. నేను ఆత్మ అని ప్యుతి క్షణము గుర్తుండాలి. నన్న ప్యుతి చేస్తే వికర్షలు వినాశనమౌతాయని తండ్రి ఆజ్ఞాపించారు. నేను ఒక జిందువును. ఇక్కడకు వచ్చి పాత్రధాలగా అయ్యాను. నాచై పంచ వికారాల తుప్పు ఏర్పడి ఉంది, ఇనుప యుగంలో ఉన్నాను. ఇప్పుడు బంగారు యుగంలోకి వెళ్ళాలి. అందువలన తండ్రిని చాలా ప్రేమగా ప్యుతి చేయాలి. ఈ విధంగా తండ్రిని ప్యుతి చేస్తే తుప్పు వదిలపోతుంది. ఇందులోనే శ్రమ ఉంది. సేవను గులంచి ఉజ్జ్వంచే కబుర్లు (సంతోషపరచే వార్తలు) చాలా చెప్పుండి. ఈ రోజు ఈ సేవ చేశాను, చాలా ప్రభావితమయ్యారు అని చెప్పుండి. కాని ఆత్మ-పరమాత్మల జ్ఞానము గులంచి వారు ఏ మాత్రము ప్రభావితమవ్వలేదని శివబాబాకు తెలుసు. భారతదేశము స్వద్గంగా ఉండేది కాని నరకంగా ఎలా తయారొతుంది, 84 జిందులు ఎలా తీసుకుంటారు. సతో, రజో, తమోలోకి ఎలా వస్తారు కేవలం ఇది విని ప్రభావితమౌతారు. పరమాత్మ సిరాకారుడని కూడా అర్థము చేసుకుంటారు కాని నేను ఆత్మను, నాలో 84 జిందుల పాత్ర సిండి ఉంది. బాబా కూడా జిందువే, వాలనో పూల్ల జ్ఞానమంతా ఉంది. వాలని ప్యుతి చేయాలి. ఈ ముఖ్యమైన విషయాలు ఎవ్వరూ అర్థము చేసుకోరు. ప్రపంచ చరిత్ర-భూగోళాల జ్ఞానము తండ్రి ఒక్కరు మాత్రమే ఇస్తారు. ప్రపంచ చరిత్ర-భూగోళాలు ఉండాలని ప్రభుత్వము వారు కూడా తోరుచున్నారు. ఇవి దాని కంటే సూక్ష్మమైన విషయాలు. ఆత్మ అంటే ఏమి, అందులో 84 జిందుల పాత్ర అవినాశిగా ఎలా ఉందో అర్థము చేసుకోవాలి. ఇది గుర్తు చేసుకుంటూ ఉండాలి. స్వయాస్ని జిందువుగా భావించి తండ్రిని ప్యుతి చేయాలి. దీని ద్వారా వికర్షలు వినాశనమవుతాయి. ఈ యోగంలో ఎవ్వరూ తత్త్వరులుగా లేదు. ఈ ప్యుతిలో ఉంటే చాలా లవ్హిగా అవుతారు. ఈ లక్ష్మీనారాయణులు ఎంత ప్రియంగా ఉన్నారో చూడండి, ఇక్కడ మనుషులు ఎలా ఉన్నారో గమనించండి. స్వయాస్ని గులంచి - మాలో ఏ గుణాలు లేవు, మేము దుర్భార్యలము, అనాగలికులము, మీరు చాలా స్వచ్ఛమైనవారని వారే అంటారు. స్వయాస్ని ఆత్మగా నిశ్చయము చేసుకొని తండ్రిని ప్యుతి చేస్తే సఫలత లభిస్తుంది లేకపోతే సఫలత చాలా తొట్టిగా లభిస్తుంది. మాలో చాలా మంచి జ్ఞానముందని భావిస్తారు. ప్రపంచ చరిత్ర-భూగోళము మాకు తెలుసునని అంటారు కాని యోగము యొక్క చార్పును చూపించరు. స్వయాస్ని ఆత్మగా భావించి తండ్రిని ప్యుతి చేయువారు, ఈ స్థితిలో ఉండువారు ఎవరో ఒక్కరు అరుదుగా ఉన్నారు. చాలామంచికి ఈ అభ్యాసము లేదు. పిల్లలు కేవలం జ్ఞాన చతుర్స్మైపూతూ ఉంటారని బాబాకు తెలుసు. పాతో నేను ఆత్మను, బాబాతో యోగము జోడించాలి. దీని వలన ఇనుప యుగము నుండి బంగారు యుగంలోకి వెళ్తాము, ఆత్మనైన నేను తండ్రిని తెలుసుకోవాలి, వాలి ప్యుతిలోనే ఉండాలి. ఈ అభ్యాసము చాలా మంచికి తక్కువగా ఉంది. చాలా మంచి రాను కూడా వస్తారు. బాగుంది, బాగుంది అని కూడా అంటారు, కాని లోపల ఎంత తుప్ప ఏర్పడి ఉందో వాలకి తెలియదు. నుండిరము(ప్రవిత్తము) నుండి శ్మామ్ (అపవిత్రంగా) అయిపోయారు. మళ్ళీ సుందరంగా ఎలా అవ్వాలి? ఈ విషయాలు ఎవ్వలికి తెలియదు. కేవలం చరిత్ర - భూగోళాలను తెలుసుకోవడం కాదు. పావనంగా ఎలా తయారవ్వాలి? అని తెలుసులోవాలి. “ శిక్షలు అనుభవించకుండా ఉండు ఉపాయం - కేవలం స్వితిలో ఉండాలి.” యోగము సలగ్గా లేకుంటే ధర్మరాజు ద్వారా చాలా శిక్షలు అనుభవిస్తారు. ఇది చాలా పెద్ద సబ్బెక్. దీనిని ఎవ్వరూ పూల్లగా

తిసుకోలేదు. జ్ఞానమంతా నాకే తెలుసు అని కూర్చుంటారు. ఇందులో అనుమానాలు ఏకీ లేవు. ముఖ్యమైనది యోగము. యోగములో చాలా మంది కచ్ఛగా ఉన్నారు. అందువలన తండ్రి అంటున్నారు

- జాగరుాకతతో వ్యవహారంచండి. కేవలం పండితులుగా అవ్యకండి. నేను ఆత్మను, నేను తండ్రిని ప్యుతి చేయాలి. తండ్రి ఆజ్ఞాపించారు - “మన్మాభవ” - ఇది మహామంత్రము. స్వయాస్ని న్యక్షత్రంగా భావించి, తండ్రిని కూడా న్యక్షత్రంగా భావించి తండ్రిని ప్యుతి చేయండి. తండ్రిని ప్యుతి చేసినప్పుడు పెద్ద రూపమేచి ముందుకు రాదు(గుర్తు రాదు). కావున దేహా-అభిమానులుగా అవ్యకంలోనే శ్రమ ఉంది. విశ్వమహారాజి - విశ్వమహారాజీగా ఒక్కరే అవుతారు, వాలి ప్రజలు లక్షల మంది తయారోతారు. ప్రజలు చాలామంది ఉంటారు కదా. చలత్ర-భూగోళాలు తెలుసుకోవడం చాలా సులభము. కాని స్వయాస్ని ఆత్మగా భావించి తండ్రిని ప్యుతి చేసినప్పుడే పావనంగా అవుతారు. ఈ అభ్యాసము చాలా కష్టమైనది. ప్యుతి చేసేందుకు కూర్చుంటే చాలా తుఫానులు వచ్చి విఘ్యాలు కలిగిస్తాయి. అర్థగంట వికరస స్థితిలో కూర్చోవడం కూడా చాలా కష్టము. త్రణ-త్రణము మల్లివేతూ ఉంటారు. ఇందులోనే సత్క-సత్కమైన గుప్తమైన శ్రమ ఉంది. చక్ర రహస్యాన్ని తెలుసుకోవడం చాలా సులభము. కాని దేహా-అభిమానులుగా అయి తండ్రిని ప్యుతి చేయడం కష్టము. ఇందులో కొంతమంది మాత్రమే అతి కష్టంగా తెలుసుకోసి ప్యుతి చేస్తారు. తండ్రి ప్యుతి ద్వారానే మీరు పావనంగా అవుతారు. నిరీగి శరీరము, సుభీర్ధ ఆయువు లభిస్తుంది. కేవలం ప్రపంచ చలత్ర - భూగోళాలను తెలిపించడం వలన మాలలోని మణిలుగా అవ్యకోలు. ప్యుతి ద్వారా మాత్రమే మణిగా అవుతారు. ఈ శ్రమను ఎవ్వరూ చేయలేకుండా ఉన్నారు. ప్యుతిలో ఉండడం లేదని స్వయం కూడా అర్థము చేసుకుంటారు. మంచి మంది మహారథులు కూడా ఈ విషయంలో బలహినంగా ఉన్నారు. ముఖ్యమైన విషయాస్ని అర్థము చేయించడం రానే రాదు. ఈ విషయం కష్టమైనదే. కల్పము ఆయువును వారు చాలా పెద్దటిగా చేసేశారు. మీరు 5 వేల సంవత్సరాలని బుజువు చేస్తారు కాని ఆత్మ - పరమాత్మల రహస్యాన్ని కొంచెము కూడా తెలుసుకోరు. ప్యుతే చేయరు. అందువలన స్థితి పొచ్చు-తగ్గులు అవుతూ ఉంటుంది. దేవాభిమానము చాలా ఎక్కువగా ఉంది. దేహా-అభిమానులుగా అయినప్పుడే మాలలోని పూసలుగా అవుతారు. అంతేకాని కేవలం ప్రపంచ చలత్ర-భూగోళాలను అర్థం చేయిండం వల్లనే మాలలో సమిపంగా రాలేదు. ఆత్మ చాలా చిన్నది. అందులో 84 జన్మల పొత్త నిండి ఉంది. మొట్టమొదట ఈ విషయాస్ని బుట్టలోకి తిసుకు రావాలి. తర్వాత చక్రాన్ని ప్యుతి చేయాలి. ముఖ్యమైనది యోగము, యోగస్థితి అవసరము. పాపాత్మ నుండి పుణ్యత్తుగా అవ్యాపి. ఆత్మ యోగము వలన మాత్రమే పవిత్రంగా అవుతుంది. యోగబలము గలవారే ధర్మరాజు శిక్షల నుండి రచింపబడ్డారు. ఈ శ్రమ కొంతమంది మాత్రమే చాలా కష్టంగా చేస్తారు. మాయ ద్వారా చాలా తుఫానులు కూడా వస్తాయి. ఇది మనసుభూతా చేయవలసిన గుప్త శ్రమ. లక్ష్మీ-నారాయణులుగా అవ్యకం పిన్నమ్మ ఇంటిలో ఉన్నంత సులభం కాదు. ఇది అభ్యాసమైతే నడుస్తూ-తిరుగుతూ తండ్రి ప్యుతి కలుగుతూ ఉంటుంది. దీనినే యోగమని అంటారు. పాతే జ్ఞాన విషయాలు చిన్న-చిన్న పిల్లలు కూడా అర్థము చేసుకుంటారు. చిత్రాలలో అస్తి యుగాలు మొదలైన విషయాల గులంది చూపించబడ్డాయి. ఇది చాలా సాధారణమైన విషయం. విదైనా ఒక పనిని ప్రారంభించునప్పుడు స్వస్తిక్ గుర్తును ప్రాస్తారు. ఇది సత్క, తేత.... పైన ఉండేబి చిన్న సంగమ యోగము. మొదట స్వయాస్ని ఆత్మగా భావించి తండ్రిని ప్యుతి చేస్తా ఉన్నప్పుడే శాంతి వ్యక్తిస్తుంది. యోగము ద్వారా వికర్షలు వినాశనవోతాయి. ప్రపంచమంతా ఆత్మ-పరమాత్మల గులంది

మల్లివాణియంది. కొంతమంచి పరమాత్మ వేలాది సూర్యుల తంటీ తేజోమయము(హజారీం సూర్యోం నే తేజోమయ్....) అని అంటారు కానీ ఇది ఎలా నిష్టవోతుంది! ఆత్మనే పరమాత్మ అన్నప్పుడు రెండూ ఒక్కటీ అని అర్థము కదా. చిన్న పెద్ద తేడా ఏమీ ఉండదు. దీనిని గులంచి కూడా అర్థము చేయించాలి. ఆత్మ రూపము జిందువు. ఆత్మనే పరమాత్మ అయితే పరమాత్మ కూడా జిందువే కదా. ఇందులో తేడా ఏమీ ఉండదు. అందరూ పరమాత్మలే అయితే అందరూ రచయితలే అవుతారు. సర్వుల సద్గుతిదాత ఒక్క తండ్రి కదా. విషితే మిగిలిన వాలకంతా వాల వాల విత్తులు లభించాయి. ఇది బుధులో కూర్చోబెట్టి అర్థము చేయించవలసిన విషయము. తండ్రి అంటున్నారు - నన్ను పృతి చేస్తే తుప్ప వచిలివాణిశుంది. ఇది శ్రమతో కూడిన పసి. అర్థకల్పము నుండి దేవాభిమానులుగా ఉన్నారు. సత్యయుగంలో దేహా-అభిమానులుగా ఉన్న తండ్రి గులంచి తెలియదు. జ్ఞానము కూడా తెలియదు. ఇప్పుడు మీకు లభించే ఈ జ్ఞానము అద్యశ్శమైవాణిశుంది. అక్కడ కేవలం నేను ఆత్మను, ఒక శరీరాన్ని వచిలి మరొక శరీరాన్ని తీసుకుంటాను అని మాత్రము గుర్తుంటుంది, విత్తను అభినయిస్తారు. ఇందులో చింతించే విషయము ఏముంది? పృతి ఒక్కరు తమ-తమ విత్తను అభినయించాల్సిందే. ఏడ్డినందున ఏవోతుంది? అర్థం చేయిస్తే కొద్దిగా తెలుసుకున్నా శాంతి లభిస్తుంది. స్వయం అర్థం చేసుకుంటే, ఇతరులకు కూడా అర్థం చేయిస్తారు. పెద్దవారు ఓదారుస్తూ ఉంటారు, ఏడ్డితే వాపసు వస్తారు? అని సముదాయిస్తారు. శరీరము వచిలి ఆత్మ వెళ్లివాణియంది, ఇందులో ఏడ్డే విషయమేముంది? అజ్ఞానంలో కూడా ఇలాగే భావిస్తారు కానీ వాలకి ఆత్మ-పరమాత్మల గులంచి కొంచెం కూడా తెలియదు. ఆత్మ పై తుప్ప ఏర్పడింది. వారు ఆత్మ సిద్ధేపమసి భావిస్తారు. ఇవన్నీ చాలా సూర్యుమైన విషయాలు. చాలా మంచి పిల్లలు పృతి చేయారని తండ్రితే తెలుసు. కేవలం తెలియజేసినందున ఏం లభిస్తుంది? చాలా ప్రభావితమైనారని అంటారు. కానీ దాని వలన వాలకి ఏ మేలూ జరగదు. ఆత్మ - పరమాత్మల గులంచి తెలుసుకుంటేనే అప్పుడు మేము వాల పిల్లలమని తెలుసుకుంటారు. ఆ తండ్రి పతితపాపనులు. వారు వచ్చి మనలను దుఃఖము నుండి విడిపిస్తారు. వారు కూడా జిందువే, తండ్రిని సిరంతరము పృతి చేయాల్సి వస్తుంది. చలత్త-భూగోళాలను తెలుసుకోవడం పెద్ద విషయము కాదు. భలే తెలుసుకునేందుకు వస్తారు కానీ నేను ఆత్మను అనే స్థితిలో తత్త్వరులై ఉండాలి. ఇందులోనే శ్రమ ఉంది. ఆత్మ-పరమాత్మల విషయము మీకు కూడా తండ్రి వచ్చి అర్థము చేయిస్తారు. సృష్టి చక్కమైతే చాలా సులభము. కూర్చుంటూ లేస్తూ వీలైనంత ఎక్కువ సమయము ఆత్మభిమానిగా ఉండిందుకు శ్రమ చేయాలి. దేహా-అభిమానులు చాలా శాంతిగా ఉంటారు. సైల్స్ట్స్ లోనికి వెళ్లాలని వాలకి తెలుసు. నిరాకార ప్రపంచములో విరాజమానమవ్వాలి. ఇప్పుడు మన విత్త పూర్తి అయింది. తండ్రి రూపము లిస్టు జిందువు అని అర్థము చేసుకుంటారు. వారు పెద్ద శివలింగమేమీ కాదు, బాబూ చాలా చిన్నగా ఉంటారు. వారే సర్వుల సద్గుతిదాత. వారే జ్ఞాన సాగరులు. ఆత్మనైన నేను కూడా ఇప్పుడు జ్ఞాన సంపన్సుంగా అవుతున్నాను ఇటువంటి చింతన జలగితే ఉన్నత పదవి విందుతారు. ప్రపంచములోని వారేవ్వలకి ఆత్మ - పరమాత్మల గులంచి తెలియదు.

బ్రాహ్మణులైన మీలప్పుడు అర్థం చేసుకున్నారు. సన్మాసులకు కూడా తెలియదు, వారు వచ్చి అర్థము చేసుకోరు కూడా. వారందరు వాల వాల ధర్మాలలోనే వస్తారు. లెత్కుచారము పూర్తి చేసుకొని వెళ్లివాణింది. శ్రమ చేస్తే మీకు మాత్రమే తండ్రి నుండి వారసత్కము లభిస్తుంది. ఇప్పుడు మళ్ళీ దేహా-అభిమానులుగా అవ్వాలి. మనస్సు(బిలీ) ఆత్మలో ఉంచి కదా. మనస్సును తండ్రితో జోడించేది

ఆత్మనే కదా. మనసు శలీరములో లేదు. శలీరములో స్థాల అవయవాలన్నీ ఉన్నాయి. మనసును జీడించడం ఆత్మ చేయాలైన పని. స్కయాస్మి ఆత్మగా భావించి పరమాత్మ తండ్రితో మనస్సును జీడించాలి. ఆత్మ చాలా సూక్ష్మమైనది. ఎంతో చిన్న ఆత్మ ఎంత పెద్ద విషట్టను అభినయస్తుంది! ఇది ప్రాక్యతికము. ఇంత చిన్న ఆత్మలో ఎంతో అవినాశి విషట్ట నిండి ఉంది. అది ఎష్టుడూ నితించేది కాదు, చాలా సూక్ష్మమైనది. మీరు ఎంత ప్రయత్నించినా పెద్ద వస్తువే గుర్తుకు వస్తుంది, నేను ఆత్మ చిన్న నిష్టతాస్మి. తండ్రి కూడా చాలా చిన్నగా ఉంటారు. పిల్లలైన మీరు మొట్టమొదట ఈ శ్రమ చేయాలి. ఇంత చిన్న ఆత్మనే ఇష్టుడు పతితమై ఉంది. ఆత్మను పాపనంగా తయారు చేసుకునేందుకు ఇది మొట్టమొదటి ఉపాయము. చదువు చదువుకోవాలి. విషట్టే ఆట వాటలన్నీ వేరే విషయాలు. ఆడుకోవడం కూడా ఒక వైపుష్టమే. చదువు ద్వారా పదవి లభిస్తుంది. ఆట వాటల ద్వారా పదవి లభించదు. ఆటలు మొదలైన డివార్స్ మెంట్లు వేరుగా ఉంటాయి. ఆటలకు, జ్ఞాన-యోగాలకు సంబంధము లేదు. ధోగ పెట్టడం మొదలైనవి కూడా ఒక ఆటనే. ముఖ్యమైనది స్వతి. మంచిది.

మధురీతి మధురమైన అత్మరూపమైన తిల్లలకు తిత - తిత, బాండిదిల శ్రాయభ్రమలు మలయల గుణపోల్చిన
ఆత్మిక తిల్లలకు ఆత్మిక త్రాసి నమశ్శ.

ధర్మాంశ క్రిందికి మొఘ్య సమర్పించి :-

1. ధర్మరాజు శిక్షల నుండి రక్షించుకునేందుకు స్వతి అను గుహ్త శ్రమ చేయాలి. స్కయాస్మి ఆత్మ జిందువు అని భావిస్తూ జిందుమైన తండ్రిని స్వతి చేయడమే పవిత్రంగా అయ్యే ఉపాయము.
2. జ్ఞానంలో నాకు అంతా తెలుసు అని అనుకోరాదు. ఏకరస అవస్థను తయారు చేసుకొను అభావము చేయాలి. తండ్రి అజ్ఞను వాటించాలి.

వరదానము :- “సత్కత మలయు శుభ్రతల ధారణ ద్వారా సమీపతను

అనుభవం చేసే సంపూర్ణమూర్తిభవ”

అన్ని ధారణలలో ముఖ్యమైన ధారణ సత్కత మలయు శుభ్రత. ఒకల పట్ల ఒకలకి వ్యాదయంలో పూర్తి స్కఫ్ఫత ఉండాలి. ఎలాగైతే శుభ్రమైన వస్తువులో అస్తి స్ఫ్ఫ్రంగా కనిపిస్తాయో, అలా పరస్పర భావనలు, భావ-స్కభావాలు స్ఫ్ఫ్రంగా కనిపించాలి. ఎక్కడైతే సత్కత-శుభ్రత ఉంటాయో అక్కడ సమీపత ఉంటుంది. ఎలాగైతే బాప్పదాదాకు సమీపంగా ఉన్నారో అలా పరస్పరం కూడా వ్యాదయాలలో సమీపంగా ఉండాలి. స్కభావాలలో భావుత సమాప్తమైవిషాలి. అందుకు మనోభావాలు మలయు స్కభావాలను కలుపుకోవాలి. ఎష్టుడైతే స్కభావాలలో తేడా కనిపించదో అష్టుడు సంపూర్ణ మూర్తులని అంటారు.

స్తుగన్ : - “చెడివోయిన దానిని బాగు చేయడమే అన్నిటికంటే పెద్ద సేవ.”